

Тритѣ балончета.

На Великденъ Радка, Петърчо и малкият Ваню отидоха съ татка си на сбора. Времето бѣше хубаво и тѣ радостни се спираха предъ играчкитѣ, люлкитѣ и въртележкитѣ. Татко имъ купи и на тримата по едно шарено балонче. Децата ги уловиха за връвчицитѣ. Подухна вѣтъръ, балончетата хвъркнаха и се опънаха. Петърчо помисли, че по-леко ще тича съ две балончета и грабна балончето на Радка. Тя се разплака. Петърчо не искаше и да знае, че сестричето му плаче, а грабна и балончето на малкия Ваню, за да тича по-леко и по-силно.

Въ сжщата минута задуха силенъ вѣтъръ и балончетата се дръпнаха силно, полетѣха и понесоха и Петърча. Той се държеше здраво за тѣхъ и усѣти, че хвърчи изъ въздуха. Ето вече той надмина първитѣ облаци. Но изведнажъ тритѣ балончета се спухаха и Петърчо падна върху единъ мекъ облакъ. Облакътъ го понесе къмъ високата планина. Петърчо реши шомъ стигне до планината да скочи отъ облака. Но единъ голѣмъ орелъ го съгледа, сграбчи го и го понесе къмъ едно високо дърво. Петърчо се изплаши страшно. Но още повече се изплаши, когато видѣ на дървото голѣмото гнѣздо на орела и въ него зѣпнали четири гладни орлета.